

няние, което изучихъ отъ него добръ и почнахъ да обикалямъ съ готовата менажерия разни страни по свѣта.

Навсѣкъждѣ ме наричаха безстрашната укротителка и се чудѣха на моитѣ прѣдставления. Животнитѣ ми се покоряваха като покорни слуги и азъ никога нѣмахъ съ тѣхъ спрѣчкване. Най-весели и чудни прѣдставления давахъ съ трита си лѣва и красивата пантера, на име *Дагира*.

II.

Веднажъ, на едно прѣдставление, забѣлѣзахъ, че моята хубава *Дагира* е неразположена и стои сама въ жгѣла на клѣтката; когато я повиквахъ, тя ми се жбѣше и не искаше да изпълнява заповѣдитѣ ми.

Азъ се ядосахъ и доста силно я ударихъ съ прѣчката си по ухото. *Дагира* веднага се промѣни: Скочи на крака като котка, озжби се яростно и зарѣмже насрѣща ми страшно.

Азъ познахъ тутакси, що мисли да прави съ мене пантерата, защото съмъ изучила нравитѣ на всичкитѣ звѣрове въ менажерията си добръ.

Въ очитѣ на *Дагира* и настрѣхналото ѣ тѣло азъ забѣлѣзахъ страшна умраза, затова сърдцето ми се сви отъ уплаха.

Споредъ нашитѣ правила *дресираното* животно само тогава е сгодно за прѣдставление, когато се бои отъ укротителя и робски му се покорява. Но понѣкога дивитѣ животни ставатъ тѣй смѣли, че се рѣшаватъ да нападнатъ и на